

kommer om Efteraaret, aabnes Gjerdet og Kreaturerne græsse da inde paa denne Trø ligesaa godt som paa Udmarken i det Hele. Det er saa langt fra, at Brugerne af Udmarken ved en saadan Opdyrkning lide nogen Skade, at man endog saa paastaar, at det Græs, der voxer paa disse opdyrkede Steder, er bedre, frodigere og kraftigere end det, der voxer paa den Deel af Udmarken, som ikke er opdyrket. Det har været sædvanligt, siger jeg, at den Mand, der har faaet en saadan Trø, troede at kunne disponere over den ved Salg og Gave, ligesom ogsaa Skifteretten tog den under Behandling og deelte den imellem hans Arvinger. Naar der er blevet udstedt Adkomstdocumenter paa saadanne Trøer, ere de passerende Tinglæsning uden nogensomhelst Paategning om, at Vedkommende manglede Adkomst til at disponere paa den Maade over Trøen, og der er betalt $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift, som om Salg til Eiendom havde fundet Sted. Besidderne af disse Trøer troede sig saaledes betryggede med Hensyn til Fremtiden paa den Maade, saaledes at de uden Risiko kunde anvende Arbejde paa Jordstykket, hvorved dette ene og alene erholdt nogen synderlig Værdi. Til dem, som have overladt Stykker af Udmærker til Dykning, høre fornemmelig Embedsmændene og navnlig de tidligere Amtmænd. Den næstsidste Amtmand navnlig overlod ikke saa Trøer til Indvaanere i Thorshavn. En Trø, som var adskilt fra Amtmandsgaarden, Aleksker kaldet, eiedes saaledes af 3 Huusmand, da den nærværende Amtmand kom over paa Færøerne, idet den var afstaaet til en tidligere Besiddere, ved hvis Død den skal være solgt ved Auction, og af Auctionskjøbereren igjen overladt til den nuværende Besiddere. Imidlertid skal den nuværende Amtmand dog have forbudt Brugerne fremdeles at benytte sig af denne Trø og overladt den til Andre. Ved at udtale dette, maa jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at Udvalget ikke vil udtale nogensomhelst Dom, end sige nogen Dadel over denne fraværende Mand, der ikke kan forsvare sig, men vi berette kun et Factum, saaledes som det er berettet os. Denne Fremgangsmaade fra Amtmandens Side skal have vaakt megen Uro mellem Besidderne af Trøer, hvorfor de

have forenet sig om, hertil Thinget at indgive det nu foreliggende Andragende, hvilket Udvalget troer, at der for Thinget er den højeste Anledning til at henwise til Ministeriet, for at faae dette saa vigtige Forhold ordnet paa en hensigtsmæssig og betryggende Maade. Vel oversee vi ikke, at Forholdet, navnlig paa Grund af den store Udstykningsret, der hersker paa Færøerne, er i højeste Grad forviklet, men paa den anden Side mødes Interesserne dog her, idet Brugernes Interesse i Udmarken langt fra at krænktes ved Opdyrkingen, tværtimod, saaledes som jeg før tillod mig at bemærke, meget mere befordres og fremmes. Derfor have vi troet, at denne Sag, uagtet den, som sagt, seer indviklet ud, dog ved en Undersøgelse af Forholdene kan lade sig ordne igennem en indgribende Lov. Om Modaliteten af denne Ordning og navnlig om hvilken Ret man skal overlade Brugerne af disse opdyrkede Jordstykker, troer jeg ikke, at der for Thinget er Leilighed til at udtale sig. Kun saameget skal jeg bemærke, at det vistnok er hævet over al Tvivl, at det ikke nytter at oversføre Fæsteforholdet paa disse Landbosforhold paa Færøerne, selv om man ikke vilde oversføre det danske, men det færøiske Fæsteforhold, hvorefter Fæstefædet gaaer fra Fader til Søn; thi der er stor Forskjel paa at anvende Fæsteforhold paa opdyrkede Eiendomme, som i og for sig have nogen Værdi, og at oversføre det paa Steder, hvor Jorden ikke har synderlig Værdi, og hvor Trøen kun faaer Værdi igennem Arbejdet, og under saadanne Omstændigheder maa man ikke udsætte Arbejdet for altfor megen Hazard eller Risiko. Med disse Par Ord skal jeg anbefale Sagen til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Som det høitærede Thing vil see, er det i Comitæens Betænkning omhandlede Andragende, der er anbefalet til Henviisning til Ministeriet, af et temmeligt vidtloftigt Indhold, idet det omfatter alt Jordegods paa Færøerne, saavel det private Besiddere tilhørende, som det de kongl. Leilænderinge tilhørende Gods, og gaaer i Almindelighed gaaer ud paa, at det hele Jordareal, der uden Hinder for Faare- og Dvægavl kan inddrages til Agerdykning, ved dertil uds